

LYCURGVS LACEDAEMONIVS.

FVit animus mihi, Lycurgum inter So-
 lonem & Chilonem collocare, vt &
 conciuem suum præcederet, & legiferum
 Atheniensem, legifer Lacedæmonius se-
 queretur. Retrahendi manum ab incep-
 tis causa fuit, vt in his septem vetustè
 Graiorum persuasioni morem gererem,
 nec stilo confunderem, aut aliis permi-
 scerem, quos segregatos absque partici-
 pe famosi cognominis esse voluerunt,
 quamuis eos ipsos, vt est apud Cicero-
 nem, qui ista subtilius quærent, in nu-
 mero sapientium non habent. Sed vtcun-
 que res se habeat, cur inter hos nō fuerit
 Lycurgus sæpè miratus sum: Sanè ad-
 mirationem tempus abstulit, quoniam
 vt in epistola quadam ait Seneca, Lycu-
 rgus si eadem ætas fuisset, sacro illi nume-
 ro accessisset octauus: Quia ergo tan-
 tum Plebiscitum abrogare non poteram,
 hætenus tantum differre sum compul-
 sus. Itaque Lycurgus è duobus Græciæ
 luminibus illustravit alterum, cum alte-
 rum Solon illustrasset: Ex legibus autem
 quas ciuibus suis sanxit, hæc memoratu
 digna narrantur. Auri & argenti vsum
 velut cunctorum criminum radicem ex-